Ч. 25 Пятниця 15 (2) лютого 1907. Рік XVII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть роау „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Новий скандал на Угорщин. — Аґрарний союз на Мораві. — Поді в Роси.

Вже з вчерашної депеші звістно, що в угорскім міністерстві скарбу викрадено якісь важні акти і що пос. Лендель казав їх відфотоґрафувати, щоби їх відтак ужити в процесї, який єму виточив бувший угорский міністер справедливости Польоній. В справі сїй доносить угорске бюро кореспонденцийне:

Вчера (дня 12 с. м.) явив ся у начальника поліциї віцепрезидент державного трибуналу рахункового др. Алекс. Дардай і подав до відомости, що в державнім трибуналї рахунковім пропали важні акти, надіслані міністерством торговлї, котрі творять тайну урядову. Папери ті забрали незвістні якісь виновники і дали їх відфотоґрафувати у одного з пештеньских фотоґрафів. Поліция розпочала зараз слїдство і ствердила, що акти ті забрав урядник канцелярийний при державнім трибуналї рахунковім Гайду і заніс їх до пос. Лендєля, котрий казав їх відфотоґрафувати фотоґрафови Маврикію Ерделїму. Гайду зложив відтак часть актів назад на місце, де лежали. Один акт знайдено однак при домашній ревізиї у Гайду. Акти ті то довірочні повідомленя, які міністерство торговлї прислало до трибуналу рахункового. Зміст їх творить тайну урядову і длятого поліция не може їх оголосити.

Нинїшні вісти з Будапешту подають, що арештований урядник Гайду признав ся. Він заявив, що вичитав в часописи „A Nap" відозву Лендєля з завізванем, щоби єму доставити даних в справі Польонія. Вражінє, яке на Гайду зробила тота відозва, була така, що він пішов до Лендєля і доніс єму, що може дати єму потрібної інформациї що до субвенціонованя ґазет. Коли его товариші вийшли з бюра, пішов він з актами до Лендєля і чекав, аж з них буде зроблена відпись. Відтак вернув до бюра і поклав акти на місци з виїмкою одного, з котрого ще не зроблено відписи. На питанє, чи дістав за то гроші, відповів Гайду вминаючо: Як би я сказав, що нї, то ви би менї не повірили. Лендєль заявляє в своїй ґазетї, що Гайду не дістав нїякої заплати, що навіть не приймив поданого єму папіроса.

Як зачувати, викрадені акти містили в собі переписку міністерства торговлї з трибуналом рахунковим, котрий жадав поясненя деяких позиций і противив ся їм; такою позициєю була сума 100.000 корон на „відшкодованє" лїтерата Марея Горвата „за заслуги" около доведеня до компромісу межи коаліциєю а короною. Другий акт то асиґната ще з послїдних часів правлїня бар. Феєрварі'ого а третий акт відносить ся до якоїсь подорожи за границю в цїлях наукових і якогось павшального контракту зелїзницї державної з якоюсь ґазетою.

З Берна на Мораві доносять: Під проводом бар. Гавриїла Ґуденуса відбули ся оногди збори переважно моравских властителїв більшої посїлости, на котрих обговорювано справу тїснїйшого спільного поступованя всїх властителїв більшої посїлости в Австриї в цїли лїпшого береженя своїх економічних інтересів. На зборах явило ся значне число інтересованих і ухвалили передовсїм оснувати такий союз, котрий удержував би тїсні зносини з подібними єствуючими вже корпорациями і підпирав всї змаганя до спільного поступованя аґрарців без ріжницї стану і народности.

Про побіду кадетів при виборах доносять з Петербурга: Кадети побідили в Москві безпримірно так само як минувшого року. Переперли всїх 160 виборців своєї партиї і так побили не лиш жовтняків з А. Ґучковом на чолї але й „істінно русскіх людей". В поступовій прасї настала длятого велика радість, тим більша, що навіть правительство по старанним очищеню всїх кругів припущених до вибору виборців і по нечуваній пресиї на вибираючих числило на певно на побіду жовтняків і істінно русскіх людей. З нагоди тої побіди, котра не позістала без впливу на дальший хід виборів, пишуть деякі лїберальні ґазети: Обрахунок з міністерством Столипина вже розпочав ся. Ся побіда настала для правительства так несподї-

---

Тома і єго нещастє.

(З німецкого — Петра Розеґґера).

(Конець).

Жінка зжахнула ся і скрикнула поривисто:

— Алеж Томо, погадай, що кождого з нас постигає часом важка судьба. Пізнїйше всьо направить ся.

— Хиба дїдько поможе!

— Чому ти все викликуєш дїдків? Бог є над нами! — сказала лагідно.

Віз гуркотів, кінь спотикав ся на ховзкій дорозї, а Тома пьвіхав батогом і знаходив в тім полекшу. Жінка скулила ся знову, обвинула ся в дерку, бо тремтїла з холоду, і здавлювала зітханя, які часто їй виривали ся. Тома став бурмотїти. Бачив в уяві величезне румовище там, де було Альтлехен. Сторчав лише вершок церковної вежі, кривий, привалений відломками скал. А єго господарство? Вогке, брудне румовище камінл, вкрите поломаними пнями дерев... І коли він фантазував дальше над своїм нещастєм, жінка зложила руки під деркою і молила ся горячо.

Буря вправдї успокоїла ся, та за скрутом з провалу в долину Гільму стали від скалистих гір надтягати нові хмари, тяжкі і якісь аж оловяні. Бічними ровами спливали каламутні потічки, переливаючись місцями поперек гостинця, так що віз лише з трудом міг посувати ся. Але розбурханої води озера все ще не було видати. Цїлу долину залле, як прірве гать — міркував Тома і поганяв коня батогом.

Коло придорожного хреста стрітив мельника з Альтлехен. Держав люльку в зубах, ішов поволи й опирав ся сильно на палици.

— Семене, живете ще? Ви ще живете? — крикнув до него Тома.

— А так... Бодай трохи ще — відповів тамтой і хотїв вминути віз.

— Чекайте! — кликнув Тома сердито й стягнув поводи.

Мельник станув, виняв люльку з рота і спитав:

— Зле вам їхало ся?

— Змилуйте ся, Семене, що дїє ся в Альтлехен?

— Нїчо нового. Хиба от, з гори Ґлехель усунула ся велика брила і звалила ся в потік. Огнева сторожа цїлу ніч мозолила ся, заки відведено воду до відпливу.

— Алеж змилуйте ся... Говорили, що засипало доми! Цїле Альтлехен засипане, говорили!

— Коли? — спитав мельник. — Іду просто з Альтлехен. Зірвало тільки водний млин, більше нї про що не знаю.

— Господи! Щоби так брехати! — скрикнули рівночасно Тома і єго жінка. І сьміяли ся в радістнім розчарованю.

Властитель господи і ті, що принесли єму вість, не брехали очивидно, лиш трохи перебільшили, як то звичайно буває, коли стане ся щось незвичайного. Вість про се, ідучи з уст до уст, побільшала то усунене гори і витворила засипанє цїлої долини, загладу села. Инші приймали її за дїйстність, з цїлою вірою подавали дальше і попадали в таку трівогу, що не могли отямити ся.

Мельник додав ще: — Ну, вертайте щасливо до дому — і хотїв відійти. Але Тома не пустив его і спитав:

— І нїчого більше? Направду нїчого?

— Що має бути? Тому кілька днів, як виїхав, і хоче, щоби щось нового стало ся! Тїште ся. Новина є така рідка, як добро.

Тома здобув ся на відвагу:

— Що дїє ся з моїм братом, вівчарем?

— А, о тім гадаєте. Ви чули вже о тім? Били ся вчера в господї „під липами". З піскарем мав побити ся. Наперед жартом, а потім направду, як то все буває. Скалїчене руки, більше крови, як рани. Але піскаря, казали менї, мали нинї рано забрати жандарми.

— Піскаря? Я гадав, що мого брата.

— Може бути, що вашого брата — усьміхнув ся мельник. — Видко було противно, а я зле зрозумів. Вівчар побив піскаря, нехай і так буде. Але я все кажу, ті бійки є прокляті. Кілька днів буде його се коштувати. Ну, люди, я спішу ся. Остаиьте здорові!

Над'їхав віз з деревом також з Альтлехен. Візник на питанє Томи відповідав подібно

вано, що нинї вже висуває ся наперед справа признаня кадетів за законну партию.

Між вибраними 160 виборцями кадетів есть 102 кадетів з минувшого року, а 58 нових, між тими 4 жидів. В Курску побідили кадети подібно; вибрано 80 виборців з конституцийно-демократичної партиї. В Одесі мимо чорносотенців і загрози жидам смертию заскочила правительство також несподїванка; вибрано 76 виборців з лївиці, а 4 з правиці. У Вороніжи, Ярославі, Оренбурзї, Смоленьску, Тифлїсї і Омску побідила так само вповнї опозиция.

В помешканю ґр. Віттого знайдено ще другу пекольну машину. Першу знайдено дня 11 с. м. вечером в печи одної комнати, де давнїйше мешкала донька ґр. Віттого, а котра тепер стояла порожна. Деревляна скринка, в котрій знаходила ся машина, була обшита білим полотном. Прилад годинниковий в машинї був наставлений на 6 годину, а бомба в скринцї була наповнена дуже слабим творивом вибуховим. На другий день о 4 год. по полудни знайдено в другім коминї другу пекольну машину. Коли один аґент полїтичної полїциї і жандарми вилїзли на дах дому, щоби переконати ся, чи перша машина була комином спущена на долину, побачили звисаючий з другого комина шнур. Они зачали тягнути і витягнули з комина другу скринку, в котрій так само був прилад годинниковий, лиш наставлений вже на 8 годину, бомба і динаміт. Годинник станув був і длятого машина не вибухла.

З Москви доносять: В понедїлок о 9 год. вечером на одній із найбільше оживлених улиць Москви виконано незвичайно сьмілий напад в цїли полїтичного рабунку. Коли післанець касовий з державного складу горївки відвозив 50.000 рублїв і в супроводї одного полїцияна переїздив фіакром ул. Долґоруковскою, сперло десять узброєних людий фіакер, розброїли слугу касового і полїцияна, забрали гроші і втекли. Другий полїцияи, котрий то все видів, пустив ся за втїкаючими в погоню і стріляв кілька разів до них; втїкаючі стріляли до полїцияна і зранили єго та всї втекли. Пізнїйше знайдено на тім місци мішочок з гришми а в нїм 7000 рублїв, котрі втїкаючі очевидно загубили.

Новинки.

Львів, дня 14-го лютого 1907.

— Іменованя. Президия краєвої Дирекциї скарбу іменувала офіциялїв рахункових: Ів. Сїнкевича, Евг. Шіндлера, Ів. Кшемінського, Александ. Жураковского, Мих. Сосенка, Йос. Гальку і Ів. Перуна ревідентами рахунковими в IX. кл. ранґи; — асистентів рахункових: Марияна Вронку, Леонарда Міллера, Каз. Полїньского, Володисл. Турка, Здисл. Рудзкого, Ів. Бружа, Алоїс. Зенцїну, Ізид. Шренцля, Корнила Куника, Ферд. Візнера, Ів. Кунена, Юл. Функенштайна і Мар. Дзендзелевича офіциялами рахунковими в X. кл. ранґи; — наконець ад'юнкта податкового Ант. Тарнавского і практикантів рахункових: Мар. Дядиньского, Мар. Вежейского, Зиґм. Околовича, Ант. Мацака, Вікт. Чопка, Мир. Войтовича. Кар. Патковского, Север. Кремера, Медарда Лянґа, Март. Недїльского, Фр. Строньского, Кар. Швайґера, Макс. Момоцкого, Ів. Гируса, Вільг. Ольшевского і Ем. Нїмчиновского асистентами рахунковими в XI. кл. ранґи при галицких властях скарбових.

Галицка Дирекция почт і телеґрафів перенесла до Львова: старшого офіцияла почтового Мавр. Федера з Бродів, офіцияла почтового Юл. Вальчевского із Станиславова і асистента почтового Здисл. Ґродецкого з Дуклї, наконець управителя почтового Ів. Грабовского з Залїщик до Вадовиць.

— Стипендиї з краєвого Видїлу дістали між иншими: Юрий Панейко, студ. II. р. правн. видїлу у Львові, 315 К фондациї Ґловіньского, Кароль Твердохлїб, студ. III. р. фільос. видїлу у Львові, 315 К фонд. Ґловіньского та Вол. Угриско і Вол. Рудий (по 315 К фонд. Ґловіньского) ученики рускої ґімназиї у Львові.

— В Бучачи відбудуть ся загальні збори філїї руского товариства педаґоґічного дня 15 го лютого о год. 5 ій пополудни в комнатах „Рускої Бесїди“. Порядок: Звіт з дїяльности товариства і стану бурси селяньскої.

— З Товариства „Сїльского Господаря“. Господарскі збори, уладжені олеською філїєю „Сїльского Господаря“ дня 3 го с. м. в Кутах, а брідскою філїєю дня 4 го с. м. в Бродах, дали доказ, як на часї і як дуже потрібне господарске товариство, таке, як „Сїльский Господар“. На одних і других зборах участники ледво могли поміститн ся в досить обширних салях. П. Андрій Корнеля, інжинір краєвого видїлу, специялїст в торфовій культурі, мав дуже поучаючі виклади про потребу мелїорациї ґрунтів, виказуючи числами, кілько то землї лежить без ужитку і наводячи приклади мелїораций, переведених уже навіть на селяньских ґрунтах. Прелеґент поучив заразом, як і що робити, як можна дістати безплатну поміч технїчну і грошеву запомогу від краєвого Видїлу, як завязувати льокальні мелїорацийні спілки або й спілки для експльоатациї торфу на опал. За безкористний труд і неоцїнену науку належить ся Впов. Прелеґентови сердечна подяка. — При однім заходї уконституовала ся Брідска філїя „Сїльского Господаря“ та вибрала до видїлу: о. Анатоля Долиньского головою. п. Назаревича заступником голови, о. Юлїяна Дуткевича секретарем, о. Сїчиньского касиєром, п. Павла Шемрила видїловим, а заступниками О. Бутриньского і Вас. Федуня.

— Дрібні вісти. Місцевий комітет учительский в Тернополи повідомляє, що дирекция зелїзниць відмовила окремого поїзду на краєве віче і длятого інтересовані зволять їхати звичайними поїздами. — На полїциї зложено золотий дамский годинник знайдений на площи Марийскій. — В готели „Рояль“ хотїв відобрати собі житє 26-лїтний Кароль Панейко, б. урядник помічничий в краєвій дирекциї скарбу і в тій цїли наклав вугля до печи, котре приніс з собою і запалив. Около 3-ої год. в ночи властитель готелю, переходячи коло комнати, зачув дим, а завізвана полїция знайшла Панейка вже неп(р)итомного і в такім станї відставило єго товариство ратункове до шпиталю. Панейко вже раз підрізав був собі горло бритвою і лїчив ся на Кульпаркові.

— Вісти з Америки. Дня 15 сїчня — як доносить „Канадийский Фармер“ — провінцияльний мінїстер просьвіти C. H. Campbell приняв депутацию Русинів з північного Вінніпеґу в справі науки рускої мови і наданя руского учителя в міскій школї (у висше згад. части міста). Mr. Campbell вислухав депутацию прихильно і приобіцяв сповнити бажанє Русинів. Депутацию Русинів в сїй справі складали: Т. Стефаник, Т. Ястремский, Н. Гладкий і О. Останчук з Вінніпеґу. — З Курітиби доносить п. Дмитро Іванків до амер. „Свободи“, що там буде від лютого с. р. виходити руска часопись п. з.: „Русин в Бразилїї“. Той сам дописуватель зазначує, що параньскі Русини будуть змагати до закладаня руских шкіл — В оселї Канора, в Канадї, заложено читальню імени Івана Сандуляка.

— Страшні наслїдки відмороженя. Бувший краківский адвокат др. Кірхмаєр, котрий переніс ся до Львова і тут на Пасїках купив собі віллю, став ся жертвою сильних морозів сеї зими. Дві недїлї тому назад, коли то мороз доходив до 27 степенів, поїхав він був в ночи на дворець по жінку і вертав з нею на Пасїки. Їзда була довга та й дуже прикра. Др. Кірхмаєр повозив сам і підчас тої їзди відморозив собі пальцї на обох руках. Всякі ліки, щоби уратувати пальцї, не помогли нїчого і остаточно треба їх було відтяти. Тої операциї доконав проф. др. Ридиґер, котрий відняв дрови Кірхмаєрови одних пять пальців до половини і других пять таки зовсім.

— Огнї. В Щирци на присїлку „під горою“ вибух онногди огонь, котрий тревав майже цїлий день і знищив 20 селяньских хат. Ратунок був дуже утруднений з причини браку води, бо ріки, стави а навіть і керницї були позамерзали а сильний вихор перекидав полумінь з одної хати на другу. Згоріли також один кінь і теля. Одна хата згоріла так, що навіть і стіни розпали ся. Шкоду обчисляють на кільканадесять тисячів.—В Кракові в середмістю згоріли вчера дах на камяници Дробнера та павільон реставрацийний, збудований коштом 40.000 К. В камяници, на котрій горів дах, містить ся приватна семінария женьска. Огонь вибух підчас науки і викликав такий переполох, що панночки, полишивши плащі і капелюхи в клясах, повибігали на улицю. Огонь зачинав вже перекидати ся на сусїдні доми, але ще в пору єго пригашено. Шкода була обезпечена.

— Львівский пан Лєкок або Шерльок Гольмс. П. Парнес есть властителем дому при ул. Жерельній у Львові, на Жовківскім і має в собі очевидно жилку пана Лєкока або може Шерльок Гольмса. Коли онногди около 4 год. по полудни виходив з дому, побачив в сїнех якогось пана, котрий дуже пильно читав спис комірників в єго домі. Згадана жилка зараз в нїм відозвала ся, тим більше, що в єго домі бували часто крадежі, і п. Парнес набрав підозріня, що то якийсь небезпечний „пташок“

як мельник. Альтлехен стоїть, як стояло, тілько вівчаря забрали до громадского уряду, бо напав на піскаря і трохи єго потурбував.

Розвідавшись про те все, Тома не бив уже коня, тілько злїз з воза, гладив єго і називав добрячим звірятем.

Так, він був одним з тих людий, що ще не здали іспиту житя. В щастю они добрі, справедливі, повні великих ідей. Лише прийде клопіт, стають ся нетерпеливі, злі, безпощадні і попадають в зневіру. Що се поможе, що дикун соромив ся тепер нерозумного гніву перед жінкою і перед конем? Жінка бачила, що це иншого огню треба, аби витопити з него чисте золото. І хотяй виступав яко еї пан і великий господав в Альтлехен, хотяй вмів і челяди і панам показати, що має своє право і свою повагу в селї, она тепер пізнала, що він не був справдїшним мужчиною. Прецї нераз стрічав ся з нещастєм, а тут лише сплетні дійшли, і він ломить ся як спорохнавіле дерево! Більше се болю справляло жіночій души, як смерть еї батька і еї власна недуга, котру він їй так прикро представив, замісць еї потїшити.

Того самого вечера, коли побачили під горою Альтлехен, а заходяче сонце кидало останні проміні на білі мури, червоні стіни деревляних дахів і сріблисто лоснячі дзвіжки, Тома зложив руки. Прокинулось в нїм бажанє молитви. Сіпнув жінку, щоби разом з ним мовила молитву, бо навіть не догадував ся, що еї думки та почуваня в часї цїлої дороги були безнастанною молитвою.

Знайшовшись вкінци в родиннім гнїздї, що цїле стояло ненарушене, закликав лікаря і жалував ся, що єго жінка дістала падачки.

Лікар звелїв собі все докладно оповісти і успокоїв Тому, що нагле омлїнє і упадок було звичайним ослабленем наслїдком безсонницї, далекої дороги, зворушеня при похоронї, а можливе, що причинилась також надія материнства, як вказували деякі прояви. Про падачку нема тут бесїди.

Тома стиснув докторови руку і спокійний удав ся до своїх господарских будинків, щоби побачити, чи зібрано зерно, та питомим собі різким способом видавав нові прикази. Жінка уважала на него пильно і коби бодай дрібку покірної вдячности могла в нїм добачити! Ще заки заснула, прийшло їй на думку: Альтлехен не пропало, але єго душа пропала!

Пізно в ночи збудили еї голосні стони. При еї постели кличав чоловік, що сперши лікті на дошцї, укрив лице в долонях і голосно хлипав.

Жінка взяла єго голову в свої руки і сказала любязним голосом:

— Правда, Томо, що тепер ти застановив ся над всїм?

— Я не достойний мого щастя, Отилїє!

А „то“ властиво було єго нещастє. А може також зворот до щастя.

та й зараз прискочив до него і почав енерґічно розпитувати, хто він, як называє ся, та що тут робить в его камениці. Коли незнакомий відмовив так само енерґічно всілякого поясненя і сказав п. Парнесови, що не думає перед ним леґітимувати ся, а відтак вийшов з камениці, в п. Парнесі ще більше укріпило ся підозріне і він постановив слідити за незнакомим. Пустив ся отже неспостережено за ним слід в слід аж на ул. Ягайльоньску і побачив тут, що той пан зайшов до якоїсь камениці, де случайно містить ся суд повітовий. П. Парнес зайшов також туди а побачивши згаданого пана на бальконі другого поверха, закликав зараз поліцияна і казав на власну одвічальність арештувати „небезпечного пташка“, котрий, як вже звістно, недавно тому обікрав его. Поліциян арештував дійстно вказаного ему пана і повів на поліцию а п. Парнес пішов також та заявив комісареви на інспекциї, що зловив злодія. Аж тепер виясни-ла ся справа. Арештований, запитаний як називає, вилеґітимував ся, що есть ад'юнктом судовим і шукав в камениці п. Парнеса свого приятеля. П. Парнес не дочув мабуть вже послідних слів арештованого, бо втік чим скорше з поліциї; але похибка львівского пана Лекока *vel* Шерльок Гольмса прийде мабуть ще перед суд.

— **Історія одної спадщини.** В 1903 р. померла в громаді Кельн коло міста Майсен в Німеччині вдовиця Волинець, котра ціле свое досить значне майно записала громаді міста Майсен. Спадкодателька мала сина з першого подружа, котляря Германа Лебля, котрий, хоч женатий, покинув жінку і діти та пішов в сьвіт і остаточно пропав десь без сліду. Позаяк не можна було знати, чи той вандрівний котляр ще жие, чи вже помер, то матір его мусіла лишити для него припадаючу ему пайку, значить ся половину цілого майна. Тота половина виносила кругло 105.000 марок або разом з процентами від тої суми 120.000 марок. Щоби же сю пайку забезпечити громаді міста Майсен, треба було поставити доказ, що Лебль дня 8 лютого 1903 року, значить ся в день смерти спадкодательки, вже був помер. — Розведено длятого всілякі можливі доходженя, але не удало ся нічого доказати. Остаточно постановлено ще в 1903 р. оголосити Лебля померши. Суд однак відступив від того, бо показало ся, що Лебля виділи ще в 1895 і 1896 в Маґдебурзі. З початком 1905 р. взивано Лебля у всіляких ґазетах, щоби аби явив ся в суді або дав знати о собі. Наконець визначено 3000 марок нагороди тому, хто би міг поставити доказ, що Лебль помер. Але й то не помогло нічого. Тепер місто Майсен зробило з жінкою пропавшого угоду. Леблиова відступила свої претенсиї до пайки свого мужа громаді міста Майсен, а за то місто дає її значну річну ренту з тої пайки, яка припала ei чоловікови.

Телеґрами.

Відень 14 лютого. В стані здоровля дра Люеґера видано нині о 10 год. рано слідуючий бюлетин: По трохи неспокійно перебутій ночи стан недужого субєктивно неґірший як був вчера. Живчик і теплота вернули в ночи до нормального ставу. Відживлюванє есть недостаточне. Недужий інтересує ся біжучими подіями і казав подати собі часописи.

Будапешт 14 лютого. Угорске бюро кореспонденцийне доносить з Пресбурґа, що серед тамошної залоги проявили ся три случаї занедужання на заковязь карку (менінґітіс). Недужих відставлено до шпиталю і заряджено средства осторожности.

Триест 14 лютого. Пароход Льойда „Геліос“ наїхав дня 11 с. м. в ночи на широкім мори на грецкий вітриловець „Теодорітіс“, що віз камінє. „Теодорітіс“ затонув до трох мінут. Залога, крім 2 людий, уратувала ся.

Інсбрук 14 лютого. Від 20 годин лютить ся страшенний вихор, котрий представляє велику небезпечність з причини, що мете дуже снігом. Рух возовий в декотрих сторонах зовсім неможливий. В долині Вальзердорф осув сніговий засипав 8 людий, котрі лиш з великим трудом виратували ся.

Берлин 14 лютого. Поліция арештувала трох анархістів. В їх помешканю знайдено 15.000 примірників друкованої в Голяндиї брошури против войска, на котрій крім пруского орла була ще напись: „Накладом пруского міністерства війни“. Брошура була призначена до роздаваня між вояків.

Петербург 14 лютого. Міністер двору бар. Фредерікс і другі достойники зложили ґр. Віттому ґратуляцию з нагоди его уратованя і висказали свое обурене з причини наміреного замаху.

Софія 14 лютого. Усунені професори університету заняли супротив нового закона університетского відпорне становище; нині видадуть они манїфест до болгарского народу з заявою, що нїхто з них не верне на університет.

Софія 14 лютого. Правительство заняло супротив видалених студентів університету лагідн iйше становище; всіх приділених за кару до служби у войску вже увільнено з войска. Крім того розпочали ся переговори зі страйкуючою службою зелізничою.

Курс львівский.

Дня 13-го лютого 1907.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	583·—	593·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	115·—	140·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	577·—	582·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	330·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·50	111·20
Банку гіпот 4½%	100·50	101·20
4½% листи застав. Банку краев.	101·50	102·20
4% листи застав. Банку краев. .	98·80	98·50
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98·80	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	98·80	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	97·80	98·50
III. Облїґи за 100 зр.		
Провінацийні гал.	99·30	100·—
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	100·70	101·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	97·30	98·—
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	98·—	98·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	95·50	96·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	88·—	94·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	47·—	49·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	28·25	30·26
Італїянь. черв. хр 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	56·—	60·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	22·65	24·65
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·26	11·42
Рубель паперовий	2·49	2·52
100 марок німецких	117·40	118·—
Доляр американьский	4·80	5·—

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скалат
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинец
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·5.	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·15	„ Підволочиск, Бродів, Скалат (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скалат (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).